

▲ BOB VAN DER LAAN [25]

▲ SABAN BERK [47]

▲ JOJANNEKE VAN DER MEER [27]

▲ HEIN THIJSSSEN [60]

▲ IMAM KHAIROUN [60]

REPORTAGE

DOE-HET-ZELF-REALITY

Een soort zelschrijvende soap waarin gewone mensen hun problemen met elkaar doornemen — ziedaar het in potentie vermakelijke multimedia-experiment **Club van 100**. Nu de gewone kijkers nog.

TEKST MINOU OP DEN VELDE

Verantwoord voyeurisme

HET IS DINSDAG 15 MAART en RVU-eindredacteur Geert Rozinga is vermoed. Of liever: hij is behoorlijk gaar, want door de zenuwen over zijn nieuwe programma *De club van 100* heeft hij al een aantal nachten nauwelijks geslapen. Rozinga (34) is crossmediaal eindredacteur, wat in het geval van *De club van 100* betekent dat hij verantwoordelijk is voor 7x 29 minuten televisie, 7x 40 radio en de uitgebreide website. Het is nu drie weken voor de eerste uitzending, 'en ik heb nog geen presentator, geen studio en de leader is er nog niet,' lacht hij terwijl hem tegelijkertijd een zucht ontsnapt.

De Club van 100 wordt een groep mensen

van 1 tot 100 jaar, die een dwarsdoorsnede van de samenleving moeten vormen. Met bijvoorbeeld nummer 27, dj en paaldanser Jojanneke van der Veer (27 jaar oud dus), nummer 49, imam Khairoun, en nummer 100: de 100-jarige mevrouw Poortman-Dingemans, een oud-onderwijzeres uit Rotterdam. Allen kregen thuis een beeldtelefoon van de RVU geïnstalleerd, en kunnen, via tussenkomst van de redactie, met elkaar in contact komen, legt Rozinga uit. 'Als een clublid een probleem heeft, kunnen ze bij de andere clubleden aankloppen voor hulp of advies. In aflevering 1 heeft campinghouder Bert last van stress en blijkt medium

Winifred hem te kunnen helpen. En hop! dan gaan wij draaien.'

Het programma toont de onderlinge gesprekken van de clubleden, hun discussies met de presentator die op de redactie zetelt, en reportages gedraaid bij de clubleden thuis, waarin onderwerpen verder kunnen worden uitgediept. Rozinga: 'De RVU wil graag discussies aanwakkeren en mensen actiever maken. Niet blijven klagen op de bank, maar zelf iets gaan doen. Dit programma past goed in de tijdgeest. Ook op het internet richten mensen constant *communities* op.'

HET IDEE VOOR *Club van 100* werd op uitnodiging van de RVU bedacht door programmamaker Michiel van Erp en zijn collega René van 't Erve. De RVU wilde een rubriek rond het thema maatschappelijke participatie en Van Erp stelde voor een programma te maken rond 'verschillende archetypes, zoals een slager, een burgemeester en een skater' die zich druk maken over kleine en grote kwesties. Om te voorkomen dat de clubleden zonder bijzijn van de camera met elkaar in contact treden zijn ze niet in het bezit van elkaars adresgegevens, en verloopt hun contact via de redactie. Daarnaast kan men elkaar bereiken via het forum van de website, waar ook kijkers met de clubleden van gedachten kunnen wisselen.

Op dinsdag 12 april bellen we even met Rozinga. Hij meldt dat er weliswaar een aantal gesprekken met clubleden zijn opgenomen, maar dat er een kink in de kabel is: hij is er met de aanvankelijke presentator 'op allerlei fronten niet uitgekomen. Kortom: het is mislukt.' De kandidaat had al een full-time baan, en bleek dat in de praktijk niet te kunnen combineren met een tweede carrière voor de camera. 'De presentator moet alle clubleden uit zijn hoofd kennen, zodat hij de matchmaker kan worden. Daar gaat toch een hoop tijd inzitten,' verklaart Rozinga.

Hij zoekt niet naar een klassieke presentator, maar naar 'het gezicht van de redactie'.

▲ MEVR. POORTMAN-DINGEMANS [100]

▲ NICO VAN HASSELT [81]

▲ JANNY MEIJER [57]

▲ CORRY NICOLAY [56]

▲ CAROLINE VAN DER PLAS [37]

Vandaar dat steeds meer collega's, met de naderende deadline in het hoofd, zich beginnen af te vragen of Rozinga, een energieke verschijning met kaalgeschoren hoofd en gympen, niet zelf zou willen presenteren. Maar daar voelt hij weinig voor. 'Ik vind presentatoren over het algemeen vervelende mensen, die een beetje blasé overkomen.'

Inmiddels is de naam van een oude favoriet weer boven komen drijven, en er wordt een screentest met hem gepland. Geen dag te vroeg, want over een week moet de eerste uitzending gemonteerd zijn.

De druk om een goed scorend format te maken is groot, vertelt Rozinga. 'De RVU heeft geen leden, maar wil wel met dit programma voor zichzelf een goed draagvlak creëren. We moeten zorgen dat we iets unieks brengen.'

De omroep trekt met het programma *De keuringsdienst van waarde* gemiddeld 563.000 kijkers en *Terug op de werkvloer* (naar BBC's *Back to the floor*) is goed voor 313.000 kijkers. De opdracht is helder: 'Het gaat om kijkcijfers. Dit programma moet zeker 350.000 kijkers trekken.'

OP DONDERDAG 21 APRIL nemen we een kijkje op de *Club van 100*-burelen, vier dagen voor de eerste uitzending. De redactie en 'studio' blijken letterlijk één: aan het einde van twee rijen witte bureaus kijk je vanaf een grote ovale presentatietafel uit op vier flatscreens, waarop live de verschillende inbellende clubleden kunnen worden weergegeven. Tussen de schermen zit een kleine *remote controlled* camera verstopt, waarmee in een groot totaalbeeld de presentator en het achter hem gelegen redactielokaal te zien is. Rozinga draaft soepel rond. Hij heeft weliswaar weer nauwelijks geslapen, maar met een goede reden: hij heeft met René van 't Erve tot drie uur 's nachts gewerkt aan de eindmontage van de eerste uitzending. Vandaag zal de ruwe versie worden vertoond aan het team en de chef.

Roland Snijders (30), sinds een week de

▲ PRESENTATOR RONALD SNIJDERS

nieuwe presentator, schuift aan bij de lunchtafel. Kunstzinnig colbert, warrige krullen, grote zacht omwimperde ogen. 'Ehm, ben je tevreden?' polst hij Rozinga aarzelend. Deze antwoord bevestigend: 'Het gaat lekker. Maar soms zit je er nog teveel bovenop. De momenten dat je het laat gebeuren werken ook heel goed.' Snijders ontspant zichtbaar. Vorige week woensdag ontving hij een telefoontje van de RVU, donderdag kwam hij langs voor een screentest en op vrijdag zat hij al achter de beeldtelefoon voor de eerste vier opnames. Aflevering 1 toont hem in een hilarisch gesprek met clublid nummer 57, Janny Meijer. In één van de 34 vertrekken van het huis van mevrouw Meijer staat haar beeldtelefoon. Het apparaat werkt, maar staat zo opgesteld dat slechts het plafond en het topje van haar hoofd te zien is. In een splitscreen zie je haar aan de telefoon sjorren terwijl Snijders, met ironisch-argeloze mimiek, haar probeert te helpen. 'Ja je bent nu je eigen cameravrouw hè!'

Het homevideo-achtige beeld van mensen die direct in de camera praten, roept een authentiek en voyeuristisch gevoel op. Terwijl bij het inbellen alles close gefilmd is, zien we de leden in de reportages vaak in totalen hun verhaal vertellen, wat geestig en bijna karikaturaal uitpakt. Het tekent de stijl van bedenker Michiel van Erp, die overigens niet bij de dagelijkse leiding van het programma betrokken is.

Klein en groot leed komen samen in afle-

vering 1. In afgewogen tempo worden de verschillende leden geïntroduceerd. Clublid 27 belt in om haar nieuwste paaldansact te tonen, maar haar vriendin scheurt al bij de eerste poging uit haar broek. Clublid 56 bezoekt de imam, en ziet haar uitgestoken hand tot haar teleurstelling geweigerd. En dan is het tijd voor de Caroline, alias clublid 37, een gescheiden moeder van twee kinderen. Ze ergert zich aan de supermarktslogan 'drie in de rij, kassa erbij.' Omdat ze vaak in een lange rij staat zonder dat er een extra kassa opengaat. Caroline tegen de presentator: 'Ik wil wel een dagje achter de kassa zitten.' Snijders: 'Gaan we regelen Caroline.' Caroline: 'Kunnen ze zien hoe ik het doe!'

VANDAAG PLANT DE REDACTIE de opnames voor de komende week in. De centrale vraag is welke clubleden het best met elkaar in contact kunnen worden gebracht. Sommige clubleden hebben een oproep gedaan voor bijles of een huishoudelijk klusje. Het overleg spitst zich toe op clublid 69, kippenboer en CDA-raadslid Hein Thijssen. Een aantal clubleden blijkt niet zo gecharmeerd van zijn rol als voorvechter van de bioindustrie. De redactie vraagt zich af hoe dit het best in beeld kan worden gebracht.

Het idee ontstaat om een aantal clubleden een bezoek te laten brengen aan zijn kippenboerderij, vergezeld van een cameraploeg. Rozinga: 'Vijf boze vrouwen op excursie, geweldig! Maar moeten we hem niet een beetje beschermen, is hij sterk genoeg?' Redactrice Lian Priemus: 'Misschien moeten we iemand laten meegaan die ter plekke van mening kan veranderen en de anderen eventueel tot de orde kan roepen.' Rozinga: 'Die vrouwen moeten heel dreigend aan komen lopen.' Elize van der Horst, redactrice, giechelend: 'Een muur van vlees.' Priemus: 'Het punt is ook: hij wil geld zien.' Verslaggeefster Martine Tromp: 'Hij moet niet zeuren. Hij zit bij de club zodat hij heel Nederland kan overtuigen van zijn gelijk.'

Dan wordt de rest van aflevering twee

doorgenomen. Elke redactrice heeft zo'n tien leden onder haar hoede, van wie ze het wel en wee dagelijks volgt. In de vergadering wordt besloten welke verhaallijnen het interessantst zijn voor de uitzending. 'Nu bedenken wij de cases nog, maar straks gaat dat vanzelf,' licht Rozinga toe.

Een vriendje van clublid 25, een Leidse corpsbal, is sinds zijn studietijd 25 kilo aangekomen en zoekt hulp bij het afvallen. Clublid 81 is huisarts. Misschien weet hij raad?

Clublid 49, de imam, wil zijn conflict met een school over een parkeerpaaltje beslechten. De school heeft zonder overleg een paaltje geplaatst waardoor een aantal parkeerplaatsen van de moskee onbereikbaar zijn geworden. De moskee heeft dit rechtstreeks met het wijkbestuur aangekaart, en dat heeft kwaad bloed gezet bij de schoolleiding.

Clublid 56, een Friese dominee, adviseert de imam om 'een plan te verzinnen om de vriendelijkheid weer te voeden.' Wordt vervolgd in aflevering 2. Kijkend naar *Club van 100* lijkt de samenleving een complexe maar oplosbare puzzel. Rozinga: 'Zo'n kwestie met een parkeerpaaltje lijkt lullig, maar wat erachter steekt gaat dieper: het onbegrip tussen twee culturen.'

VOOR DE OPNAMES VAN VANDAAG valt presentator Roland Sniijders met zijn neus in de boter. Aflevering 1 eindigde met een serieus bericht dat Saban, clublid nummer 47, op het RVU-antwoordapparaat achterliet. De 47-jarige boksleraar laat zichtbaar aangedaan aan de redactie weten dat hij de komende dagen niet beschikbaar is. Zijn moeder is overleden en hij moet naar Turkije. Achter hem in beeld zie je nog net zijn rouwpak aan een haakje hangen.

Maar al snel meldt nummer 47 zich opnieuw: zijn moeder heeft een paar spuitjes gekregen en leeft weer! Rozinga heeft het hoofdschuddend aangehoord en voor vandaag een opname ingepland om deze kwestie op te helderen. Sniijders maakt aantekeningen: 'Oké, dus ik ga verhaal halen bij Saban.' Rozinga geniet. 'Het is een soap, met af en toe een verborgen boodschap van de RVU.'

De dag na de eerste uitzending bellen we opnieuw met Rozinga, die vandaag thuis werkt, temidden van het gejoel van zijn kinderen. Aflevering 1 heeft 114.000 kijkers getrokken. 'Te weinig,' vindt hij. Aanvankelijk stond het programma gepland rond half 12 's avonds, en had Rozinga gehoopt 'in de

MIDAS DEKKERS

Het pret

MIJN MOEDER HAD was geen geld voor. **MIJN** bij rijke mensen. In **MIJN** paard had mijn moe- was nog wel te beta- er veel veranderd. Na- dure merkkleding a- moeten surfen, kun- paard nemen. Zo de- erover. Maneges sch- stoelen uit de grond- de omzet van de pret- in Nederland verdu-

EEN PAARDENM- LIEFDE IS ONVO-

een miljard euro. In- meer omgezet dan- pen. Met 400.000 stu- zo veel paarden als- toen de trekker nog- moest beginnen. Nog- meer paarden dan- platteland verpaard-

Zijn we terug bij af- Het zijn niet dezelfde- voor de oorlog. Voor- vooral paarden die k- konden trekken. Zwa- dat, echte werkpaard- pretpaarden zijn veel- voor het na de oorlog- paarden al aan het v- de oorlog moesten p- bij de cavalerie. Ze w- wendbaarheid en u- gen. Neutraal als Ned- ste, en verslagen als- Wereldoorlog was, g- grotendeels aan ons- daarentegen werd h- vervolmaakt. Topm- in de jaren 20 en 30- der van de Rode Ruit- Boedjonny, uit Engel- paarden werd gesche- exemplaar werd na r-